

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
 nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj,
 a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
 ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
 na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—,
 polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno
 K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnništvo je na Miklo-
 šičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo
 uredništvu, naročnina upravništvu. Ne-
 frankirana pisma se ne sprejemajo, roko-
 pisi se ne vračajo. Za oglase se plača:
 peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
 zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaš-
 nju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Jezuitski blagoslov.

Rimskega papežta danes ni več; ne-
 katoličani ga itak nikoli niso priznavali,
 mlačnim katoličanom, vernikom na papirju,
 je že dolgo časa papežta toliko mar, kakor
 lanskega snega in sedaj so še prišli tako-
 zvani branitelji vere, duhovniki, ki so po-
 tisnili papeža kot smešno figurico in staro
 šaro v kot.

Resnica je, da odločujejo danes v
 Rimu samo kardinali, katerih slepo orožje
 je slabotni in za kaj večjega nezmožni
 papež. Oni motrijo vse dogodke na Špan-
 skem, oni si dajo poročati, oni se posve-
 tujejo o novicah, ki prihajajo, oni sklepajo
 načrte in oni velevaljo, kaj je papežu storiti.
 Vatikan ima dva zlobna: Španca kardinala
 Mery del Val, kot državni papežki tajnik,
 in Yvez y Tuto sta podjarmila ubogega pa-
 peža in ona dva predstavljata danes uža-
 ljeni katoliški svet.

Papež ni mož, ki bi bil sposoben za
 diplomatski posel in zato delata dva Španca
 prav po svoji volji z Italijanom, ki ga mora
 potem ubogati in slepo slediti ves mno-
 gonarodni katoliški svet. Vatikan-
 skega poraza v Španiji, ki je nedvomen,
 bosta kriva oba omenjena jezuita, ker imata
 ona dva vso odgovornost na svojih ramah.
 Znanje so domišljave šikane del Vala, ki je
 s svojo suverenostjo do sedaj še vse po-
 kvaril, kar bi še bilo količjak obetalo kato-
 liški stvari; neznana pa tudi ni nespretna
 roka Yvezova, ki je v slabih urah sestavila
 proslulo hujskajočo okrožnico, katera je
 prav brez povoda užalila in razburila pro-
 testante in vse mlajše verske ločine celega
 sveta.

Jezuitski klerikalizem je prignal Špa-
 nijo do prepada, v kateri se lahko strmo-
 glavni brez izdatnega povoda. Dežela je
 danes izsesana in ljstvo sestradano, vse
 radi božjega blagoslova, ki ga nosi v njo
 preobila množica lenega duhovstva. K do-
 mačim brezdelnim menihom in praznu-
 jočim nunam so prišle po nesrečni vojni
 leta 1898. s Kube in Filipinov nove jate
 kobilic, ter so prenapolnile stare in ustanav-
 ljale nove samostane z ljudskim denarjem
 in ljudskimi žulji v narodovo propast. Po
 preseljevanju je imela dežela zopet mlr, a
 ko so iztirali čez nekoliko let iz Francije
 zadnjega meniha, jih je večina mahnila prek
 gor v katoliško Španijo, kjer se je pod
 krinko vzdržnosti v senci citron njihova le-
 noba naravno potrojila.

Ko bi še kje na svetu, pa recimo v
 Avstriji ali Belgiji, začeli trebiti zaduhle sa-
 mostanske prostore, bi gotovo zopet vse
 drlo na srečno Španko, ki bo pa morda že
 v bližnjih tednih izbila vsem takim špek-
 ulantom neprijetne misli iz glav. Nič ne bo
 pomagalo Vatikanu, da je začel ponujati
 Španiji mir in dejstvo, da je Mery del
 Val postal krotek kakor ovca, Canalejaša

ne sme omečiti. Če so se v Rimu izpreme-
 nili za toliko, se bodo še bolj.

Sedaj še vladajo v Španiji jezuiti iz
 svoje rimske rezidence in tem se je po-
 stavil v bran neustrašen Španjol. Na eni
 strani vidimo Meryja del Val in Yveza y
 Tuto, na drugi pa Canalejaša in Alfonza,
 katerega so si nazadnjaki toli svojili. Onim
 je na razpolago tradicija in laž, ti pa imajo
 za se pravico in če vse nič ne pomaga —
 moč. Ne želimo, da bi jo bilo treba upo-
 rabiti, ali če jo bodo, kdo bode kriv?

Splošni pregled.

Nov poljski klub.

Že več mesecev, torej še v dobi Ger-
 manove afere se je trudilo več poljskih
 poslancev na Dunaju, kako bi ustvarili v
 okrilju poljskega kluba skupino, ki bi bila
 neodvisna od uplivov narodnih demokratov.
 Cilj te akcije je v prvi vrsti uspešno protiv-
 ljenje proti opoziciji narodnodemokratskih
 voditeljev napram deželni vladi. Stališče
 poljskega kluba napram kabinetu pa ni v
 ospredju tega pokreta. Vendar pa se mora
 pomniti, da se za novo formacijo zanimajo
 tudi oni poljski poslanci, ki so prijatelji
 članov kabineta in pri poizkusih, kako bi
 se premaknile razmere v poljskem klubu,
 igra tudi važno vlogo moment, da gre oja-
 čenje vpliva deželnega namestnika tudi
 osrednji vladi v prid. Tu se začnajo po-
 misleki skupine, ki se vstvarja in ki se
 misli imenovati po vzorcu ogerskem — de-
 lavna stranka. S tem se seveda noče siliti,
 da bi kdo mislil, da ima to biti pomožna
 četa avstrijske vlade na Dunaju, zatrujejo
 Poljaki. Mi pa, ki poznamo njihovo brez-
 cilnost in nestanovitnost, vemo kaj nam
 je misliti o njih.

Bosanci se vračajo.

V Skoplju so imeli bosanski izseljenci
 meeting, na katerem so obravnavali žalostni
 položaj muslimskih rodov in na katerem
 so nadalje protestirali proti temu, da turški
 naselniški komite izvajlja ljudi v tujino, kjer
 jih prepusti bedi. Zborovanje je sklenilo
 ostro resolucijo v smislu povratka v do-
 movino. Kakor je znano, je bosansko-her-
 cegovinski sabor dovolil 30.000 kron za po-
 speševanje povratka muslimskih izseljencev
 v domovino. Izseljenci vedno bolj pogosto
 prosijo, da bi se jim dovolilo vrniti se v
 domovino, razveseljivo je pa zopet na drugi
 strani, da se izseljevanje vedno manjša.

Razoroževanje v Macedoniji.

Turške oblasti še vedno razorožujejo.
 V Koprilju so našli v krščanskih hišah
 osem kilogramov dinamita, dvanajst bomb
 in mnogo pušk, v Prepolju pa dvanajst
 bomb in petinpetdeset pušk. Zaplenili so
 vse. V Kolašinu in v Novi Varoši so isto

tako zaplenili 248 pušk. V Istipu so že
 prej našli bombe, a sedaj so odkrili 22 ki-
 logramov dinamita in 13 bomb, o katerih
 prej ni bilo ne duha ne sluha. Vse mesto
 sploh je že tri dni od turškega vojaštva
 obkoljeno, ker se prebivalstvo kaže posebno
 uporno. Na bolgarski meji so oblasti odre-
 dile strogo službo, tako, da je četnikom
 onemogočen prehod preko meje. Vlada je
 baje prejela zaupna poročila, da nameravajo
 bolgarske čete atentate na železniške proge
 in da kanijo opustošiti mohamedanska se-
 lišča, kakor pustošijo Turki vsak čas kr-
 ščanska. Razmere so vedno bolj napete.

Viljem — poljski prijatelj.

Ob priliki blagoslavljanja novega
 cesarskega dvorca v Poznanju, misli dne
 20. avgusta cesar Viljem zopet govoriti in
 sicer čisto politično. Govor so cesarjevi
 svetovalci vestno sestavili in skrbno stili-
 zovali. Cesarjev govor bode baje progra-
 matski in ne bode padel iz okvira poljske
 politike. Vendar je pa baje gotovo, da bode
 vseboval za Poljake zelo prijetne reči in
 da bode izvenel v prijazen konečni rekord.
 K slovesnosti so vabljeni tudi imenitni
 Poljaki, med njimi poljski mestni občinski
 svetovalci. Cesar misli ob tej priliki, tako
 se veli, imenovati novega nadškofa gnez-
 densko-poznanjskega, a to se pač ne bode
 izpolnilo. Nemci bi radi spravili na mesto
 pokojnega Stablewskega Nemca, a v poljski
 škofiji to pač ne gre lahko. Poznanj
 ostane brez škofa.

Iz slovenskih krajev.

Iz Gorice. Čudna so pota božja, a še
 čudnejša so pota avstrijske vlade. So stvari,
 katerih navaden zemljan ne more razumeti
 a avstrijski vladi se zdi to nekaj navadnega.
 Vsi Goričani dobro poznamo našega župana
 onorevole Bombiča, poznamo njegove zvi-
 jače, njegovo iredentovsko srce, njegovo
 protiaustrijsko dušo in njegovo veliko so-
 vrastvo do vsega, kar spominja njega, veli-
 kega Italijana na njegovo kri, na mater, ki
 ga je došla in na očeta, ki mu je dal ime.
 — Vsi ga poznamo in prepričani smo bili
 pri njegovi izvolitvi za goriškega župana,
 da ga cesar ne potrdi kot takega. — In
 sam on se je izrazil proti svojim prijateljem,
 da ne upa, da ga bo cesar potrdil za žu-
 pana goriškega, a vlada je hotela dati Slo-
 vencesem klofuto — in potrdila ga je. Kakšni
 so bili drugi oziri razen sovrastva do Slo-
 vences, to je strogo tajna uradna skrivnost,
 a vendar ne rečem preveč, da je drago ku-
 pil gospod Giorgio ta svoj županski stolec.
 Sicer on ostane, kar je bil: iredentist z dušo
 in telesom, ki bi najraje prodal vso svojo
 Gorizio s „ščavi“ vred ljubljani Italiji, ka-
 mor si hodi srce hladiti. On ostane kakor
 je bil, ali tudi postajenačelnik Wieser ostane,
 tudi italijanski Slovence morni režim ostane

in še marsikaj drugega. — Zakaj navajam
 vse to? Da bi denunciral? Ne, to ne; saj
 je ta Giorgio dovolj znan vladi in drugim,
 ampak to navajam le radi tega, ker bi rad
 pokazal, kako pravična je naša vlada. Hri-
 bar — Bombig! Tu v Gorici je potrdila ta
 vlada najhujšega iredentista, vodjo najza-
 grizenejših protiaustrijskih Lahonov, samo
 da ugoditi Italijanom, slovenskim klerikal-
 cem (Gregorčič) in Nemcem, a da pljusko
 zavednim Slovincem. V Ljubljani pa noče
 potrditi za župana moža, ki je dika Slo-
 vences. Vlada ga noče potrditi, da ugoditi
 klerikalnim hijenam, da ugoditi Nemcem in
 da zada pljusko zavednim Slovincem ravno
 tako, kakor s potrditvijo goriškega Giorgio.
 Ampak, ako so molčali Slovenci na pot-
 ditev goriškega župana, ker je za nje vse
 eno, kdo stoji na čelu korumpirane „sig-
 norie“, ne bodo molčali pri ljubljanskem
 slučaju. Hujši in slabši naš Hribar pač ni
 kot so drugi župani.

Dnevne vesti.

Zakaj „Slovenec“ vedno hvali dr.
 Tavčarja? To vprašanje je tako težko, da
 razpisuje naše uredništvo do konca tega
 meseca rok, tekem katerega naj vsakdo,
 kdor se upa odgovoriti na to zagonetko,
 sporoči „Jutru“ svoje misli. Priobčili bo-
 demo vse najboljše odgovore.

Kaj pomeni to? Nekdo, ki je sicer
 tako kratkoviden, da nikomur ne odzdravi,
 zopet spregledava kakor stari Tobija v
 svetem pismu. Zopet globoko pozdravlja
 kakor pred volitvami. Kaj neki hoče ošabni
 doktor? Kaj pomeni to?

„Slovenec“ se zavzema za potrditev
 župana Hribarja. „Slovenec“ dosledno piše,
 da se on zavzema za potrditev župana Hri-
 barja, ne pove pa kako in kje se je kle-
 rikalna stranka zavzela za avtonomijo
 Ljubljane. Res je le, da se merodajni krogi
 pri klerikalcih pehajo, kako bi izpodkopali
 tla Hribarju. Tega klerikalci niso in ne
 morejo utajiti.

Več luči! Ne ponavljali bi mi tega
 za Goethejem, ali ker je ljubljanska okolica
 ponekod res zelo temna, seveda s tem ne
 hvalimo brezpogojno Ljubljane, povzdigamo
 glas. Neki Tržičan, ki je prišel sinoči v
 Ljubljano in šel o polnoči proti Spodnji
 Šiški, se pritožuje, da ni videl od Kosler-
 jevega vrta pa po celi vasi nobene luči. Tu
 se ne more izgovarjati s pozno nočno uro,
 kajti na obljudenjskih krajih bi moralo biti
 tudi v najpoznejših urah razsvetljeno. Kaj
 pa, če koga, ki se zapozni, zopet kdo na-
 pade ali nadleguje, kakor se je že opeto-
 vano zgodilo! Tujec, ki pride, recimo z
 vlaka, se še niti orientirati ne more.

Dežela nima denarja. V Gospodski
 in Salendrovi ulici si sem došli tujci ogle-
 dujejo spomenik na potresno dobo, t. j.
 podrtine dveh deželnih poslopij, kojih de-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[66]

Ura je okrog osmih zvečer. Blizu velikega, nastežaj
 odprtega okna, odkoder se vidi vse mesto, se papež, Cezar
 in Lukrecija potihoma razgovarjajo.

„Rodbinsko posvetovanje!“ se sliši skrivnostno mr-
 mranje prelatov in veljakov, razkropljenih po palači. „Kaj
 bo rodilo? Kakšno budo? Kakšno vojno?“

Aleksander VI. sedi v naslanjaču.
 Cezar se je iztegnil po blazinah.
 Lukrecija leži na trebuhu na dragoceni preprogi ter
 blodi z očmi po Rimu.

„Ali je Astorra že odšel?“ vpraša papež.

„Davi že!“ je odgovoril Cezar.

„Sam?“

„Ne! Z njim sem poslal Garconija, kakor ste mi ve-
 leli; zdaj sta na poti ... Toda, dragi oče, vse to se mi
 zdi zelo obširno.“

„Potrpi ... Corpo di bacco, Cezar! Ti imaš čas ...
 Vse življenje še leži pred teboj ... Kaj bi neki dejal, če
 bi ti bilo živeti komaj še par mesecev, kakor je meni?“
 „Tristo hudičev! Še bolj bi se mi mudilo ... Jaz
 rjavim ... Obhajajo me trenutki, ko se mi toži po bitki ...
 Sanja se mi o velikanskih atakah; množice ljudi gledam
 pred seboj in se zadiram vanje s svojimi jezdecji kakor jeklo
 v živo meso ... Grom bojnege meteža, dragi oče, je prež-

krasna godba. In to veselje uničevanja! Veselje nad jeklom,
 ki se zareže v prsih ali v hrbtu sovražnika ... Brizg mo-
 žganov, ki se razlete pod udarcem buzdovana! In tiste črne
 mlake krvi, kamor se pogrezajo konjska kopita ... O vseh
 teh rečeh se mi sanja, ker mi je dolgčas, da ne ubijam ...“

Ko je Cezar tako govoril o svojih sanjah, ga je bilo
 strašneje videti, čim je pripovedoval vse te reči, brez hrupa,
 z neizpremenjeno tihim in važnim glasom. Samo oči so se
 mu zalivale s krvjo kakor vselej, kadar ga je razburjalo silno
 čuvstvo.

Oče ga je opazoval z občudujočo radovednostjo.

„Kakšen krasen tiger!“ si je mislil natihem.

Lukrecija ni rekla ničesar. Njen pogled se je izgubljal

v valovju reči, ki jih je ona sama poznala v svojem srcu.

„In tako, dragi oče,“ je povzel Cezar, „bo tem boljše

za nas, čim prej se zgodi ... Sicer pa je treba napraviti

kratek konec ... Drugače nam preti nevarnost, da nas na-

pade vsa Italija ... Da ... da ... čim prej! Moramo se

polastiti tega zadnjega gnezda, ki mu pravijo Monteforte.“

„Kakor hitro dobim o grofu Alma novic, ki jih pri-

čakujem, bo čas za to. Ti sanjaš o samih ranah in udarcih ...

toda jaz — jaz hočem zagotoviti podjetju uspeh ... Sicer

pa bom skušal po možnosti nadzorovati tvoj pohod ...“

„Kaj? Ali namerjate iti tudi vi nad Monteforte?“

„Ne, toda naselil se bom v Tivoli, ki leži skoraj sredi

poti. Ondodot bom lahko nadzoroval Rim in Monteforte

obenem. Blizu tebe bom, ki se boš vojskoval, in blizu Lu-

kreције, ki bo diplomatila ... A propos, Lukrecija, treba

bo obvestiti Mago v ghetu, da ji nekdo napravi majhen

poset ... tisti nekdo, ki mu je obljubila izvestno pijačo.“

„Mage ni več v Rimu,“ je dejala Lukrecija malo-

Papež je planil kvišku in nagrbnil čelo.

„V Tivoli je,“ je dodala Lukrecija.

„V Tivoli!“ je kričnil stari Borgia malodane z grozo.
 „Človek bi zares verjel, da ta prokleta čarovnica vé za moje
 misli ... Sam sem ji hotel reči, da naj se spravi tjakaj.
 Toda kakšen posel jo je mogel napotiti v Tivoli?“

„Nedvomno pobožnost do prednice, čarovnice starega
 veka ... Zdi se vsaj, da živi v nekakšnem brlogu tik pri
 tempelju Sibile.“

„Poznam ta brlog. Vse gre po sreči, otroka ...“

„Za vaju dva!“ je dejala Lukrecija in skremžila obraz.

„Cezar se pojde sekat pod Monteforte, kjer bo lahko plaval
 s svojim konjem po celih rekah krvi ... To mu gotovo
 pridobi ljubezen mlade in čiste Beatrice, ki jo njeni ne-
 preštetih oboževalci imenujejo Primavera, ker je tako sveža
 in krasna ...“

Cezar je prebledel od srda pod zbadanjem Lukrecije.

„Naj me ljubi ali ne ljubi,“ je zarenčal, „moja bo in
 nikogar drugega!“

„Vi, oče,“ je povzela Lukrecija, „odhajate v kraj bla-
 ženstva, ki mu pravijo Tivoli. Kolikor se vam bo ljubilo,
 boste lahko občudovali prekrasni razgled po polju, ki se
 bo nudi vašim očem; in stavi, da bo vaše občudovanje
 tem živahnejše, čim bo nekdo navzoč in vam bo pomagal
 razumevati krasoto narave: to je nedolžna Fornarina, ki vas
 čaka tam in gotovo že zdihuje po rečeh, katerih jo boste
 učili ...“

Kakor prej Cezar ob imenu Primavera, se je zdaj
 papež stresel, ko je slišal imenovati Fornarino. Lukrecija je
 nadaljevala:

(Dolje.)

žela ne more na novo zgraditi, ker nima denarja. Te podrtine so menda v posebno olepšavo mesta.

„Poklekните!“ Včeraj je vzbudilo v „Zvezdi“ občno pozornost držanje Čehov pri maši. Ko je g. deželni poslanec Turk veleval „poklekni“, so Slovenci seveda takoj zdrknili na kolena po staroslovenski navadi, kakor to mora storiti pobožen kristjan pri povzdigovanju. Čehi pa so ostali nemi in stali ravno kakor nepregleden broj sveč.

Ljubljanski škof proti gasilcem. Tako dolgo kot včeraj, Ljubljana že ni bila z zastavami okrašena. Še celo zmernejši Nemci so izobesili vsi črno-rumene zastave v znak hvaležnosti in pohvale za doberdelnost ljubljanskega gasilnega društva, ki je še vsakomur prišlo na pomoč, kogar je doletela nesreča ognja. Črna nehvaležnost je pač bila razobešana včeraj raz vseh onih nemškutarskih hiš, ki se jim ni zdelo vredno rezobesiti zastave. Najbolj nehvaležen pa je bil ljubljanski škof Bonaventura. Ne glede nato, da so naši gasilci njegovi „Vzajemni zavarovalnici proti požaru“ rešili že stotisočake, bi bila njegova dolžnost kot ljubljanskega škofa razobesiti zastavo. Celotno najbolj udane tercijske so se zgražale nad njegovo brezobzirnostjo. Škof je pač principijelno proti vsemu, kar ni popolnoma v faroških rokah. Ker ne morejo biti kaplani komandanti gasilnih društev, je duhovščina proti njim.

Velikanske ovacije županu Hribarju. Kdor se je hotel prepričati koliko odkritosrčnega spoštovanja in koliko ljubezni živa župan Ivan Hribar, navzoč bi moral biti včeraj pri narodno-gospodarskem in gasilskem shodu v Ljubljani. Kjer koli se je prikazal župan Hribar povsod je bil tako burno pozdravljen, da ni hotelo biti aklamacij konca. Najrazličnejši in najodličnejši zastopniki Čehov in Poljakov so povdarjali v svojih nagovorih pomen župana Hribarja za Slovence in ostale Slované. Enodušno se je pritrjevalo govorniku, da je ljubezen vseh Slovencev in Slovanov do župana Hribarja tako neomajana, da ni vlade, ki bi si upala nastopiti proti njegovi izvolitvi. Višek navdušenja so pokazale ovacije ki jih je doživel župan Hribar pred mestno hišo.

Zabranjeni shod svobodomislecev. Za včeraj popoldan ob drugi uri je bila slovenska sekcija svobodne misli najavila svoj shod na katerem bi se razpravljalo o krematoriju. Ker se pa na Kranjskem ne bi smelo popolnoma nič zgoditi brez volje klerikalcev, so se merodajni krogi tudi tokrat takoj pobrigali za katoliško mnenje, da ne bi vlada morda padla v katoliško nemilost. Klerikalci so steknili za hip svoje glave in kakor šine blisk, je planil njihov gnjev in sklep je bil gotov: Shod se ne sme vršiti. Vlada je udano izpreobrnila oči in odredila vse po klerikalni volji. Shod je bil prepovedan. Morda pa se še bodo le vršili, da bi se niti o jugoslovanskem krematoriju ne smelo razpravljati, bi še bilo za Kranjsko od sile.

Slovanski narodno-gospodarski shod v Ljubljani.

Včeraj ob pol deseti uri — objavljen je bil začetek za eno uro prej — se je otvoril slovanski narodno-gospodarski shod, ki se vrši prvikrat letos v Ljubljani. Mesto nenadoma obolelega predsednika sl. ng. družbe na Dunaju, dr. Lenocha, ravnatelj tržaške podružnice češke osrednje banke Pokorny. Po njegovem toplem pozdravu na udeležnike, ki jih je bilo lepo število, izlasti Čehov, je povzel kratko uvodno besedo moravski poslanec dr. Sileny, ki je ravno tako kakor otvoritelj povdarjal pomen takih kongresov. Za njim je med silnimi vzkliki in v splošnem navdušenju v imenu ljubljanske občine pozdravil navzočega župana Hribar, v imenu trgovsko-obrtno zbornice pa njen predsednik Lenarčič. Posebno po-

zornost je pa še vzbudil med udeležniki dosedaj še samo enemu delu poznani dalmatinski poslanec Ivanišević.

Po opravljenih uvodnih formalnostih, se je podal kratek pregled kongresnega programa in potem so se razdelili prisotni na štiri panoge, da vsak po svojem veselju ali zanimanju sledi zadevnim razpravam. Takoj o polednajsti uri so se začeli zapušno posvetovati vseobči narodno-gospodarski, poljedelski, industrijski in trgovski oddelek. Prvi je pač, ker že vse druge obsega v sebi samem, za nas najvažnejši in njemu bomo posvetili posebno pozornost.

Banket v Tivoli.

Ob eni popoldne je pridelil ljubljanski občinski svet udeležnikom slovanskega gospodarskega kongresa banket v hotelu Tivoli, ki se ga je udeležilo imponantno število slovanskih gostov. Med banketom je pozdravil udeležnike v imenu ljubljanskega mesta g. župan Ivan Hribar, ki v iskrenih besedah pozdravlja sprožitelj ideje gospodarskega kongresa dr. Lenocha in Silenega. Nato je govoril podžupan dr. Tavčar, ki povdarja, da so gospodarska vprašanja eminentno politična, ker le takrat bo mogoča emancipacija Slovanov v Avstriji, kadar bodo neodvisni od Nemcev!

Državni poslanec dr. Švejk pozdravlja župana Ivana Hribarja. Viharen aplavz so vzbudile besede, ko je poslanec Švejk rekel, da pozdravlja Hribarja, če prav ga cesar ne potrdi, a potrdil in priznal ga je slovenski narod in vsa slovanska javnost! V imenu Poljakov je govoril Kusiba, v imenu avstrijskih Rusov pater Nizenkovski, ki kliče slavo slovenski federaciji. Državni poslanec Ivanišević pozdravlja v imenu Hrvatov historični dan slovanskega gospodarskega kongresa. V govoru protestira proti nakani vlade, ki noče potrditi Hribarja ljubljanskim županom. V imenu Bolgarov je govoril predsednik bolgarske trgovske zbornice v Sofiji g. Pejev, ki je napil stolnemu mestu Ljubljani in njenemu županu Hribarju! V imenu slovanskih gasilcev pozdravlja gospodarski kongres poslanec g. Turk. Inžiner Večeřel pozdravlja kongres v imenu čeških industrijalcev. Moravec Holuboveček povdarja geslo „Svoji k svojim!“ Podžupan kraljevske Prage Jirousek zagotavlja podporo Čehov Slovincem v vseh gospodarskih vprašanjih. Dr. Tavčar nazdravlja slovanski ženi kraljice naših src! Vrsto napitnic je zaključil deželni poslanec dr. Novak, ki želi največjih uspehov gospodarskemu kongresu. Nato zaključil podžupan Tavčar oficijelni del. Udeležniki so se potem razšli k popoldanskemu posvetovanju raznih sekcij. (Sledi.)

Celjski sokolski zlet.

Radi pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti še danes poročila o včerajšnjem zletu slovenskega sokolstva. To poročilo priobčimo jutri, da danes se pa omejujemo na konstatiranje, da je zlet vspel v vsakem oziru nad vse pričakovanje. Sicer je pravična vlada zabranila, da bi sokoli korakali čez mesto in so morali izstopiti iz posebnega vlaka v Štoreh, odkoder so šli potem peš v Gabrje, ali to je samo povečalo veličastnost cele prireditve, ker korakanje tolike množice Sokolov čez slovenske okoliške vasi je silno navdušilo slovensko ljudstvo, ki je pozdravljalo Sokole s takim navdušenjem, da se lahko reče: vhod slovenskega sokolstva v Gabrje je bil naravnost triumfalen.

Orožnikov je bilo vse polno in tudi vojaštvo je bilo konsignirano. Vse nepotrebnost, ker sokolstvo je tako disciplinirano, da so bili Nemci lahko brez skrbi, Sokoli pa še bolj, ker se Nemci in nemčurji ne bi upali napasti jih niti ko nobenega orožnika ne bi bilo; bilo bi to preveč nevarno za nje.

pohodom mimo jetnišnice hoteli pozdraviti moji prijatelji, da hočejo pokazati, da niso pozabili „na me!“ Vedel sem, da so te sokolske fanfare, ki so se razlegale kakor mogočen bojni klic pozdrav meni in onim, ki smo kot demonstrantje zdihovali za zamreženimi okni!

A še nekdo drug je razumel pozdrav teh fanfar, dobro je vedel, komu veljajo... Že večkrat prej je v tihih večerih sentimentalno zadonel v oskrbnikovem stanovanju glasovir, naslanjal sem se v svoji zapuščenosti ob teh glasovih; užival sem ko sem v svojem obupu poslušal lahko melodije znanih operet! A ta dan sem bil bridko razočaran! Bilo je nekako pol ene popoldne, ko se je oglasil zopet klavir, in v dno duše me je pretreslo, ko so zadoneli prvi akordi znane vsenemške pesmi „Wacht am Rhein“ kot odgovor na sokolske fanfare! In zadoneli so otroški glasovi, ki so z navdušenjem prepevali to vsenemško pesem, ki se je mogočno razlegala po avstrijski jetnišnici! Razočaran sem poslušal to pesem, naenkrat slišim močno trkanje v sosednji celici, kjer je sedel tudi demonstrant Kamenšek, hotel me je opozoriti na to petje, odzval sem se mu, a že v tem trenutku je trkal moj drugi sosed na zid!

Razen slovenskega sokolstva, ki je bilo zastopano zelo številno, — več kot 1000 Sokolov v kroju — so prišli oddelki hrvaških Sokolov, srbski Sokoli iz Zagreba in Belgrada, zastopniki češkega sokolstva in zastopniki bolgarskih „Junakov“.

Pri javni telovadbi in pri veselici se je kar trlo domačega prebivalstva in zavednega ljudstva iz bližje in daljše okolice. Konfliktov ni bilo nobenih, samo v Štoreh se je pri prihodu in pri odhodu posebnega vlaka nekje za grmovjem — žvižgalo, čemur so se Sokoli od srca smejali.

Štiridesetletni jubilej „Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“.

Ljubljana se je povodom štiridesetletnega jubileja „Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“ nenavadno praznično oblekla. Skoro raz sleherni hišo je visela slovenska trobojnica. Na kolodvoru je mnogobrojno občinstvo pričakovalo došle goste in jih viharo pozdravljalo. Nad vse imponanten je bil včerajšnji sprevod. V sprevodu je bilo nad 1200 Čehov in Moravcev, 11 Poljakov, 230 Hrvatov in čez 5000 Slovencev. Zastav je bilo 42. Gostje so bili po vseh ulicah navdušeno pozdravljeni in obsipani s cveticami. Sprevod se je poklonil pred magistratom občinskemu svetu, kjer se je župan Ivan Hribar v slovenskem, češkem, hrvaškem in poljskem jeziku zahvalil za pozdrave.

Slavnostni občni zbor „Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva v Mestnem domu“.

Župan Ivan Hribar otvori kot častni predsednik slavnostni občni zbor in iskreno pozdravlja vse došle goste; očeta gasilcev g. Doberleta in podžupana g. dr. Tavčarja. Nato pozdravi podpredsednik ljubljanskega gasilnega društva g. Turk in pozdravlja v imenu jubilarke vse došle goste. V imenu ljubljanske mestne občine pozdravlja zborovalec g. podžupan dr. Ivan Tavčar, ki se v imenu mesta zahvaljuje za pomoč, ki jo je nudilo društvo štirideset let ljubljanskemu občinstvu. V imenu čeških gasilcev se zahvaljuje predsednik slovanske gasilske zveze cesarski svetnik Vozab, ki izroči ljubljanskemu gasilnemu društvu v spomin 40 letnice spominsko medaljo, zakar se zahvali g. župan. V imenu češke deželne gasilne zveze govori predsednik Majer, ki povdarja slovansko idejo tudi v gasilskih družtvih. V spomin podari predsedniku Stricelju in podpredsedniku Turku spominsko medaljo! Vi menu Hrvatov se zahvaljuje g. Dimitrovič, v imenu Poljakov Szroka. G. župan se spominja 80 letnice cesarja, ter predlaga, naj se sklene odposlati udanostno izjavo. Ravnatelj Stricelj se spominja očeta kranjskega gasilstva g. Doberleta, ter mu izroči v spomin srebrni laborov venec. V imenu karlovskega gasilnega društva podari g. Apsac Doberletu diplomu častnega članstva svojega društva, a v imenu Čehov mu izroči ces. svetnik Vozab častno svetinjo, v imenu češke gasilne zveze pa izroči jubilaru g. Majer spominski dar. Zahvali se za pozdrave in darove oče Doberlet. Nato govori župan g. Ivan Hribar slavnostni govor in poda kratko zgodovino ljubljanskega gasilnega društva, zakar se zahvali podnačelnik g. Turk, ki povdarja zasluge g. župana za ljubljansko gasilsko društvo. (Sledi še.)

Razne vesti.

*** Lokavost berlinskega impresarija.** Neki berlinski impresarij se je v svrhu, da privabi publiko v svoje gledališče, poslužil izvanredne zvijače. Par dni prej, predno so bile gledališke predstave otvorjene, so prinesli berlinski dnevniki sledečo, z debe-

limi črkami tiskano ženitno ponudbo. Gospodična brez starišev, 200.000 mark premoženja in lastnica uglednega trgovskega podjetja, bi se rada omožila z mladeničem, ki bi bil sposoben voditi podjetje. Premoženje je postranska stvar. Ponudbe naj se odpošljejo na poste restante W., Berlin. — Ta oglas je napravil med berlinskimi mladeniči naravnost pravo revolucijo. Na gosp. W., je došlo na stotine ponudb in vsi aspiranti so dobili sledeči odgovor: „Cenjeni gospod! Najvažnejše je, da najprvo zvem, ako vam moja hčerka ugaja. Danes zvečer bova jaz in ona v gledališču, loža št. 1. In res je bilo gledališče zvečer natlačeno polno. Večina moških je verovala v oglas in so z napeto pozornostjo pričakovali, kedaj pride imenovana gospodična v ložo. Predstava se je pričela in... zvršila, a loža je ostala prazna. Zviti impresarij pa se je zadovoljno smejal, ker mu je prevara tako dobro uspela.

*** Atentat v mestnem gledališču v Buenos Ayres.** „Corriere della Sera“ poroča, da sta bila v Buenos Ayres aretirana ruski delavec Ivan Romanov in italijanski trgovec sadja Rienzo, ker sta osumljena, da sta vrgla v mestno gledališče bombo. Pri aretiranjih so našli zelo važne dokumente, iz katerih se razvidi, da sta bila oba člana revolucionarske družbe, ki je imela namen tudi usmrtiti italijanskega kralja Viktorja Emanuela.

*** Grozodejstva vsled praznoverja.** V Godorju na Španskem je neki privatni ljudski zdravnik zapisal nekemu bolniku za zdravlilo gorko kri od mladotnega dečka, obenem pa izjavil, da mu za 750 K isto takoj lahko preskrbi. V to svrhu so vjeli nekega 7 letnega dečka pri kopanju, ga skrili v vrečo in odnesli k bolniku na dom. Nato so dečku prerezali vrat, spravili kri v steklenico in dali bolniku piti. Deček je v groznih bolečinah umrl. Vsi udeleženci so bili aretirani.

*** Afera Crippen.** Odgonsko postopanje proti Crippenu in njegovi ljubimki Le Neve je že končano. Dr. Crippena bodo že jutri izročili angleškimi oblastim. „Daily Mail“ poroča, da je soproga policijskega nadzornika Dewa izjavila, da soproga dr. Crippena še vedno živi in da jo je sama videla. Vsa afera ima baje samo namen, vzbuditi za dr. Crippenovo soprogo splošno zanimanje. So pač ameriške race!

*** Na vrh Kasbeka,** 5043 m visoke in obenem najvišje gore v Kavkazu sta dospela dva turista iz Nemčije. Gori in doli sta rabila skupno 16 ur. Seveda nista ona dva prva, kajti že l. 1811. je bila Rusom gora dobro znana.

*** Štrajk v nemških ladjedelnicah.** V nemških ladjedelnicah stavka sedaj že čez 15.000 delavcev, ker je vodstvo ladjedelnic odpuščilo nekaj delavcev. Sedaj groze tudi vsi oni delavci, ki so še na delu, da stopijo takoj v stavko, ako vodstvo ne sprejme vseh odpuščenih delavcev nazaj.

*** Kitajske odredbe v varstvo Mongolske.** Kakor poroča „Morning Post“ iz Šanghaja, namerava kitajski državni svet radi rusko-japonske pogodbe v svrhu integritete Mongolije odrediti vse potrebne korake. Vlada bo v najkrajšem času odposlala v Mongolijo dve diviziji modernih čet, reorganizirala pouk po kitajskem sistemu in sezidala od Pekinga skozi celo mongolsko ozemlje železnico. Obenem se kitajski državni svet peča sedaj s splošno reorganizacijo kitajske armade.

*** Telefonska zveza med Sofijo in Pešto.** Sporazum med Bolgarsko, Srbijo in Ogrsko glede telefonske zveze med Sofijo in Pešto se je popolnoma posrečil, dasi so se javljale mnoge težkoče. Telefonski obrat se prične že s 1. septembrom, ker so že vse priprave tako na Bolgarskem, kakor na Ogrskem gotove, edino v Srbiji je še izvršiti nekaj neznatnih del.

Mali listek.

ARNOŠT WINDISCHER:

Moji spomini.

(Dalje.)

Še en dogodek!

Bilo je desetega avgusta leta 1909. Moja glava je bila polna težkih misli, slonel sem ob zidu ves obupan in potr... a naenkrat me prebude iz temnih sanj glasovi sokolskih trobent; mogočne sokolske fanfare so donele po ulici, odbijale so se od debelega zidovja jetnišnice in se razlegale kot glasovi sodnega dneva po zapuščenih in groznih prostorih... Skočil sem k oknu in videl sem rdeče sokolske srajce; kako mi je takrat utripalo srce, stresal sem močno železje, kot da bi ga hotel izruvat, da bi mogel planiti tje v sokolske vrste med svoje brate, a niti za las se ni premaknilo omrežje, malo okence je gledalo vame z groznim pogledom, kakor da mi hoče reči: Zastonj je tvoj trud, zastonj, tvoje želje, tvoja koprnjenja! Nepozaben mi ostane ta dan, bil sem prepričan, da so me s svojim

In kaj smo hoteli mi ubogi kaznjenci, poslušati smo morali to pesem in molčati, gorje mu, ki bi si upal protestirati. In mislil sem si:

„Molči sedaj, a nikdar ne pozabi tega trenutka!“

In nisem ga pozabil.

Še danes sem točno uverjen, da se je pela in svirala ta vsenemška himna zato, da se žalosti in razburja samo nas slovenske kaznjence. — Vedel sem že poprej, da gospodari v ljubljanski kaznilnici Nemec; pripovedovali so mi slučaj, da je dobil v zapor neki Nemec obsojen radi navadnega zločina flavto, da si je krajšal dolge ure, ako bi pa Slovenec zahteval kaj takega, bi gotovo mislil, da je zblaznel.

Soobsojeni demonstrant Hrvačič je nekoč samo nekaj protestiral proti postopanju paznika, a zato je moral na raport in dobil osem dni kamarina t. j. podzemnega zapora ob kruhu in vodi. Kako nam je bilo demonstrantom, ko smo bili na sprehodu na dvorišču, ko smo čuli Hrvačiča zdihovati v podzemni ječi, ko nas je prosil kruha, ki smo ga mu metali skozi zamreženo okno, kot psu v temni brlog. In ko je neki nemški kaznjencec brez vsakega

vzroka pretepel do krvi Slovence, se mu ni zgodilo ničesar, videl sem ga, kako se je drugi dan sprehajal po dvorišču in se zaničljivo smehljaj. Tudi jaz sem nekoč prišel v konflikt s paznikom in obsojen sem bil v 14 dnevni zapor v podzemski kleti, a ta kazen se je na mojo pritožbo spremenila v 14 dnevni samotni sprehod. To pa me ni motilo, bil sem celo zadovoljen, da nisem videl takega postopanja, ki ga je upeljal v ljubljanski jetnišnici sedanji oskrbnik. Večkrat sem se čudil, kako je mogoče, da so po kaznilnici samonemški napisi, ko so sicer po vsi justični palači povsod dvojezični, a podučilo se me je, da je to upeljal oskrbnik.

Prosil sem, da bi se mi dovolil skupni sprehod s Kamenškom, a ni se mi ni dovolilo, ničesar nisem smel govoriti, le kadar sta se srečala najina pogleda, razumela sva se popolnoma. Drug drugemu sva brala v očeh, da naju muči isto gorje, da se nad nama zgranja ista grozna usoda. — A molče sva trpela, dasi so se nama včasih stisnile pesti, dasi nama je včasih zaplamtel v obeh divji ogenj, dasi so se zasekli včasih zobje do krvi v ustne, ki so pa morale molčati. (Dalje.)

Najnovejša

telefonska in brzojavna poročila.

Razpust hrvatskega sabora

Zagreb, 14. avgusta. Predsednik hrvatske napredne stranke, dr. Lorković je sklical izvrševalni odbor stranke za 20. t. m. h konferenci. Na dnevnem redu bo posvetovanje o politični situaciji. Posl. dr. Horvat je sklical svoje somišljenike h konferenci na dan otvoritve sabora. Razpravljalo se bo o združenju Frankovcev in kršćanskih socialcev in o pripravah za nove volitve. Dr. Starčevićeva stranka bo konfirala koncem meseca in se bo največ razpravljalo o vprašanju, kako stališče naj zavzame stranka za naprej.

Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary.

Budapešta, 14. avgusta. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary je odšel v Sekles, da se udeleži pogreba grofa Esterhazyja in pride šele v nedeljo nazaj. Ministrski predsednik bo povodom kraljevega 80letnega rojstva priredil slavnostni banket in v svoji napitnici proslavljal kralja. Nato odide grof Khuen-Hedervary v Ostende, na svojem povratku bo pa predložil kralju delavni program za jesensko zasedanje državnega zbora. Ministrski predsednik bo cesarju najbrže predložil tudi že načrt proračuna za leto 1911.

Kulturni boj na Španskem.

Madrid, 14. avgusta. Minister za zunanje zadeve se je izrazil, da so koraki Vatikana glede naselitve novih samostanov na Španskem popolnoma nepostavni.

[Džavid-Bei o reorganizaciji Turčije.

Berolin, 14. avgusta. Džavid-Bei se je o reorganizaciji Turčije izrekel zelo povoljno. Predvsem bi bilo potrebno sezidati nove železnice in napraviti nove ceste, posebno take, ki bodo strateške važnosti. Razoroževanje Macedoncev se po njegovem mnenju vrši popolnoma postavno.

Begunsko vprašanje v Bolgariji.

Sofija, 14. avgusta. Ministrski svet se je v zadnji seji dotaknil begunskega vprašanja. Vlada hoče še počakati, ker noče sedaj nobenih neprijaznih korakov proti Turčiji ukreniti. Pri današnjem razgovoru turškega poslanika Assima-Beia z ministrom Paprikov se je obravnavalo tudi vprašanje o povratku beguncev v zapuščena bivališča. Vlada je odredila, da se mora beguncem takoj poskrbeti delo.

Clemenceau proti omejitvi oboroževanja.

Pariz, 14. avgusta. Clemenceau se je izrazil, da je odločen nasprotnik omejitve oboroževanja. Njegovo mnenje je, da je to najboljšo sredstvo za vojno, kajti popolnoma izključeno je, da bi se pri oboroževanju različnih držav zamoglo obdržati ravnotežje. Dalje pravi, da bi bilo sedaj, ko se vse oborožuje na suhem, na morju in v zraku, omejitev oboroževanja zelo nesposobna. Mi sicer ne mislimo na nobene osvojitve, vendar pa moramo biti pripravljeni varovati in braniti vsak trenutek svojo domovino.

Rusko-kitajska pogodba o ploovitvi na Sungariju.

Pariz, 14. avgusta. Kakor poroča „Temps“ je pogodba o ploovitvi na Sungariju za Ruse zelo ugodno izpadla.

Predsednik Taft in konservativci.

Berolin, 14. avgusta. Da zadosti želji naprednih elementov je predsednik Unije Taft sklenil, državnega tajnika Ballingerja v mesecu septembru odsloviti. Ob enem se je Taft izrazil, da bo odločno nastopil proti zopetni izvolitvi poslanca Canona.

Napad na Kurde.

Urmija, 14. avgusta. V vasi Babyki so kmetje napadli nekega Kurda, ki je v okolici že več ljudi usmrtil. Radi tega so člani plemena Beksada, kateremu je Kurd pripadal, vas napadli in jo skušali zažgati. Toda Kurdi so pognali vse napadalce v beg in izvršili nad njimi različna grozodejstva.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dva dobro ohranjena otroška vozička eden za spati, drugi za sedeti in otroški stolček se prodaja v Ilirski ulici št. 21, I. nadstropje na desno. 191/2—2

Dve postelji z žimnico se ceno prodaja na Starem trgu 32, II nad. 192/3—3

V pisarno se sprejme praktikantinja večja slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe in dopisi na inseratni biro „Jutra“. 193/2—2

Otroški voziček za sedeti se ceno prodaja. Stari trg 34 (pošta) 193/1—1

Tri dljaknje ali dljake sprejme na hrano in stanovanje Terezija Babšek, Stari trg 22, II. nadstropje. 194/2—1

Stanovanje.

Starejša gospodične ali vdove brez otrok, katere veseli na deželi stanovati, dobijo stanovanje z eno ali dvema sobama in drugimi pritliklinami na Vrhniki, pol ceneje kakor v mestu. — Pismene ponudbe pod „stanovanje na Vrhniki“ do 18. t. m. na inseratni biro „Jutra“.

Kompanjona

iščem do 10.000 kron, ali zalagatelja proti gotovini do 10%. Podjetje napreduje kar najbolje. — Več pove upravnistvo „Jutra“.

Stanovanje v vili

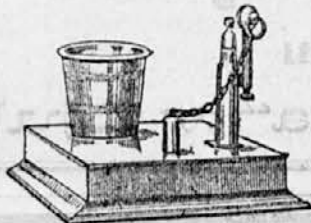
Vižmarje, blizu kolodvora z 2 ali 3 sobami in uporabo vrta na zelo lepem in zdravem kraju posebno pripravno za gospode v pokoj. Poizvedbe na inseratni biro „Jutra“.

Premog

Ia trbovljski kosovnik

prodaja na drobno in debelo četrt, pol ali cel vagon, po strogo premogokopnih cenah I. Pretnar v Spod. Šiški št. 34.

Vi prihranite denar! Automatični namizni prižigalnik

Lepo darilo! **K 3-80** Lepo darilo! **JOSIP SCHUNDER** tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.

Preprodajalec dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštne povzetju. — P. n. restavraciji in kavarnari izjemne cene.

(poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zavarovan, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.

S O D E

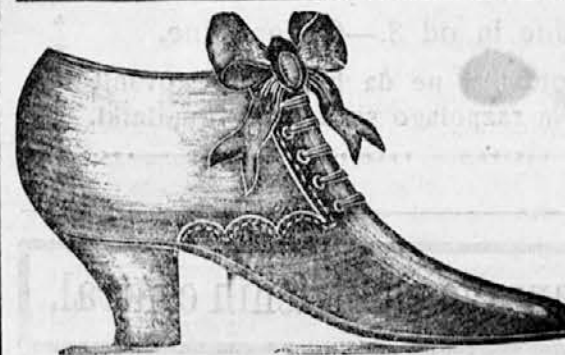
dobro zažmahane, stare in nove, velike in majhne prodaja

IV. BUGGENIG, sodarski mojster v Ljubljani.

Čitalnica v Spodnji Šiški ustanovi

tamburaški zbor.

Vsled tega kupi tamburaško orodje. Ponudbe sprejema, g. Jernej Grošelj, krojač, Spodnja Šiška.

Naznanilo preselitve!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preselila svojo

trgovino s čevlji

s 1. avgustom iz Židovske ulice št. 7 na Jurčičev trg št. 3.

Zahvaljujem se cenj. naročnikom za izkazano mi dosedanje zaupanje ter se priporočam še za nadaljna njihova naročila in beležim z odličnim spoštovanjem

Josipina Herrisch, Jurčičev trg št. 3.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Zavod za pohištvo in dekoracije

FRAN DOBERLET

Ljubljana, Franciškinska ulica 10.

Ustanovljeno leta 1857.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladnice tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne žinitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Agro-Merkur v Ljubljani

Uradni prostori Janez Trdinova ulica 8

Podružnica Trst, ul. Stadion 3. Skladišče in kleti v Ljubljani in Trstu

AGRO-MERKUR je zadržam, trgovcem, gostilničarjem, društvom i. t. d. i. t. d.

najboljši vir pri nakupovanju blaga.

Pozor! Umetna gnojila, galica, žveplo, krmila, semena, stroji in orodja. Pozor!

VINA zajamčeno pristna štajerska, istrska, dolenska, goriška in vipavska. — SIR-MASLO!

AGRO-MERKUR kupuje vse pridelke in izdelke.

Cene ugodne! Postrežba točna! Zahtevajte pravila in cenike! Ponujajte svoje pridelke!

? I ?
I K O
? O ?

Najboljša ura
sedanjosti:

zлата, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.

!! Lastna tovarna ur v Švici. !!

? I ?
I K O
? O ?

Tovarniška varstvena znamka:

„IKO“.

? I ?
I K O
? O ?

Pozor! Peki Pozor!

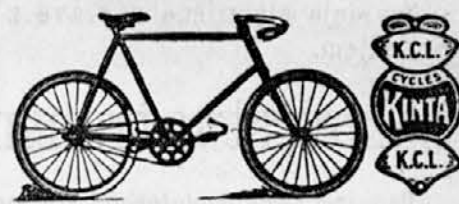
Na zelo prometnem prostoru v Spod. Šiški, ob glavni cesti, se prodaja ali odda takoj v najem nekdanja Aubeljeva

hiša s staro pekarijo

pod zelo ugodnimi pogoji. Hiša kakor tudi vsi notranji prostori so popolnoma na novo preurejeni. Na hiši je 10.000 K intabulacije, katero kupec lahko prevzame. — Več pove lastnik R. Oroszy v Ljubljani, ali pa v tovarni vóz Petra Keršiča v Spod. Šiški.

Model 1910.

Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedanjosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravilo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 9.

... Ce niki na željo brezplačno. ...

! Meso ceneje !

Slavnemu občinstvu se naznanja, da se bode od torka, to je 16. t. m. naprej na stojnici gosp. Žana na Vodnikovem trgu poleg Mahrove hiše

= prodajalo meso mlade živine in telet =

prednje meso kg po 1 K 12 vin.

zadnje meso kg po 1 K 20 vin.

Priporočata se za obilen obisk

A. ANŽIČ & K. ČERNE.

Živina se kolje v tukajšnji mestni klavnici, pod nadzorstvom gosp. živinozdravnikov.

Slovenci, prispevajte za Trubarjev spomenik!

Poštna hranilnica št. 49.086.
Giro račun Avstro-ogrske banke.
Stanje hranil. vlog sklepom 1909
K 3.700.000.

Telefon šte. 135.
Število združnih članov čez 600.
Varnostni zakladi sklepom 1909
K 160.000.

GLAVNA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna: Kongresni trg šte. 15, Ljubljana

sprejema in izplačuje hranilne vloge in jih

obrestuje po $4\frac{3}{4}\%$ od dne vložitve do dne vzdige
brez odbitka rentnega davka.

Uradne ure od 8.—12. dopoldne in od 3.—6. popoldne.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje
pretrgalo. Na razpolago so domači hranilniki.

Prvo slovensko podjetje za napravo električnih central.

Izvršuje električne naprave z vodno silo, na par, z bencinmotorji s su-
rovim oljem.

Vsakovrstne transmisije za mline, žage itd.

Poprave bencin-motorjev, avtomobilov, elektro motorjev, dinamo- in parnih
strojev: poprave v tiskarnah in pivovarnah.

Naprava transporterjev za opekarne po najnovejšem sistemu, kakor tudi
aparati za rezanje strešne opeke za zid — patent Marzola.

Izvršuje vsa strojna in mehanična dela točno, solidno in po nizki ceni.
Načrte in preračune ne zahtevanje.

D. FAKIN strojno ključavničarstvo in
podjetje za elektr. naprave
Ljubljana, Poljanska c. 67. Telefon št. 73.

Poletna oblačila

za gospode in dečke kakor tudi damska kon-
fekcija se prodaja zaradi minule sezije

pod vsako ceno

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

izvozna pivovarna in sladarna na Vrhniki priporoča slav. občinstvu svoje najizbornejše izdelke.

Naročila sprejema tudi

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52—9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „sistem Marzola“.

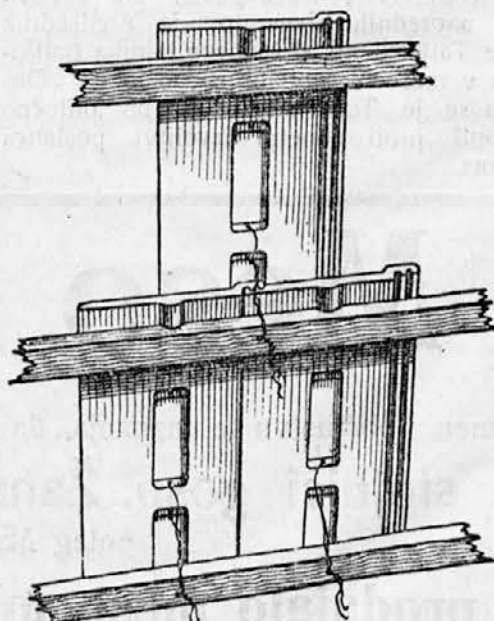
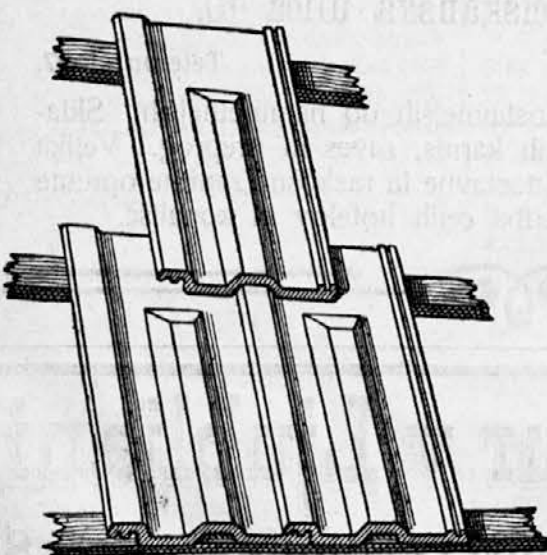
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis

Spretni zastopniki se iščejo.

Delniška glavica:
K 5.000.000.

301—46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond:
K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.